

25.1.09

שלום חיים,

אלתי, אלג לי בהיכרותיך, אינני אלתי כפי לכת.

לתי רבתי : ... מילד, מילד, מילד ...

באת חייבתי או קטן האלג לי - תפס לי - ונחמתי היי צב -

דבריו לא נעשו לבניה כפי ולדן לך ולדן אתי. (בא - היי)

הלוי הנבואי. אלג וקטני - גרמני יג.

החלפה .. באתן ~~לתי~~ שלישי מ נהו בנא לך. הפנס -

כתיבתי הילד, היי חייבתי האלג לי ונחמתי אתי. באתן החלפה
הילד.

א/פיה נחמתי

ואיפה אלתי . . .

הוא

המאמץ להשיג שלום עם שכנינו הוא קודם כל מאמץ להשיג שלום בתוכנו. ישראל חלשה,
 מפולגת ומפוצלת, לא תשיג שלום ^{מא} הולשתה הפנימית רק ^{שכנה} מעודדת את הקצנת תביעות הערבים
 ופגיעה חריש באמונתם שישראל היא תופעה בת חלוף. השלום עם שכנינו ~~אם כי~~ מותנה בחוסנו
 הפנימי, וחוסן זה מותנה מצדו בחדוקים של עיקרים לאומיים המואחדים אותנו, ובגיבושה של
 דרך מוסכמת לדון במה שאינו מוסכם.

[Handwritten signature]

כאן תרומתו הייחודית של ספר זה. בדיון הפתוח, הנוקב לעיתים, בין עו"ד משגב לתאגיד
 (מילוי) ארון שחור, עולים רבים מנושאי המחלוקת הלאומית, אך אלה נדונים בכובד ראש, ומה
 שאינו מות חשוב בעיני, בכבוד הדדי.
 ש. אהרן ב"ר יג' יג'

נראה לי שביבוד היריב הפוליטי הוא המנוח החסר ביותר בויכוח הציבורי בישראל.
 הנטייה לשייך למי שאינו מסכים עם דעותיך תכונות דמוניות מבטלת כל אפשרות של דיאלוג
 אמיתי, כי כון הרגע ששללת את עצם הלגיטימיות של בר-השיח, אינך מקשיב יותר לדבריו. שלילה
 גורפת זו של יריבים פוליטיים ~~הוא תוצאה של~~ ~~האחרים~~ ~~לעיתים~~ ~~על~~ ~~לשם~~ ~~אופני~~ ~~מאמץ~~ ~~היא~~ ~~מכת~~ ~~מדינה~~,
~~מבדיקה~~ את ישראל מרוב הדמוקרטיות המערביות בהן קיימת תרבות דיון ~~שלו~~
 בעל לקינת ~~זה~~ במידה זו או אחרת, כנפגעים ופוגעים כאחד. כך נראית לי בדיעבד ההתלטה
 המחמירה בעלנו של ארון שחור, שלימים נתגלה לי כאדם מוכשר ובעל יסוד המנסה בדרכו
 שלו להתמודד עם שאלות הקיום של בעלנו. השיח בנו לבין חיים משגב, אף הוא חזור בדאגת
 הקיום שלנו מזווית ראייה אחרת, הוא מסמך חשוב היכול לשמש דפוס לסוג של הידברות חדשה
 - ומי יודע, אולי בהמשך גם להתפייסות ~~הפועה~~ - בנינו לבין עצמנו.